

Nr. 10.307/II/N
31, [redacted]

[redacted]
[redacted] A.F.
[redacted]
[redacted]

WNERG.

Geachte Heer,

Ik heb de eer U bijgaand een afschrift te laten
geworden van een advies van de Nederlandse Afdeling van de Vaste
Commissie voor Taaltoezicht, (dossier nr. 10.307/II/N).

Hoogachtend,

DE VOORZITTER,

[redacted signature block]
[redacted]

Afschrift van dit advies werd op dezelfde datum overgemaakt aan :
- de klager.

04-5-1979

[REDACTED]

Nr. 10.307/II/N

[REDACTED]

Mijnheer de Directeur,

In haar vergadering van 24 april 1979 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.), Nederlandse Afdeling (N.A.), een onderzoek gewijd aan de klacht van 1 december 1978 tegen de electriciteitsmaatschappij UNERG wegens het sturen van een in het Frans gesteld postmandaat aan een inwoner van Kester.

Uit de ingewonnen inlichtingen blijkt dat de Bank Brussel Lambert, zetel Marnixlaan te 1050 Brussel, de betrokken verrichting heeft uitgevoerd op grond van een magneetband die door de opdrachtgever zelf, de electriciteitsmaatschappij UNERG, werd bezorgd. UNERG is dus verantwoordelijk voor de begane fout.

De N.V. UNERG treedt op namens de Intercommunales Asverlec, Interdyle en Interlac.

Voormelde intercommunales zijn gewestelijke diensten waarvan de werkkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse of het Franse taalgebied of uit beide gebieden bestrijkt en dienen zich, overeenkomstig artikel 35, § 1 b te gedragen als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad (artikel 19, 1e lid).

In hun betrekkingen met een particulier gebruiken zij de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Krachtens de vaste jurisprudentie van de Commissie bestaat er een vermoeden dat de taal van een inwoner van het Nederlands taalgebied, het Nederlands is.

De electriciteitsmaatschappij UNERG, alsmede de Bank Brussel Lambert, zijn te beschouwen als medewerkers of opdrachthouders van de openbare dienst in de zin van artikel 50 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 samengeschakelde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken. Zij moeten in hun betrekkingen met een Nederlandstalig particulier, de krachtens de wet opgelegde taal, deze van de belanghebbende gebruiken.

Te Kester, alsook te Alseberg, waar klager voorheen woonachtig was, is deze taal het Nederlands.

De klacht is derhalve ontvankelijk en gegrond.

Een copie van deze brief wordt aan klager en aan de Bank van Brussel gestuurd.

Hoogachtend,

DE VOORZITTER

